

GLASBJÖRK *Betula pubescens*

Glasbjörken var det första träd som invandrade söderifrån för 12000 år sedan, i spåren av den smältande inlandsisen. Idag finns trädet i hela landet och bildar även en trädgräns i det skandinaviska fjällen.

Trädet utvecklas bäst på frisk mark men trivs även bra på fuktig och våt mark, vilket inte vårtbjörken gör. Till skillnad från vårtbjörken har glasbjörken ett rakare och styvare växtsätt, håriga årsskott och rundare och enkelt sågtandade blad. Den är även mindre än vårtbjörken och når sällan en höjd över 20 meter. Trädet har ett flackt ytligt rotsystem.

I södra Sverige blir de sällan över 100 år medan de i övre Norrland kan bli över 200 år gamla. Småkvistar, knoppar och blad är omtyckt föda av älg, rådjur och hjort. I Sverige lever cirka 1600 arter på olika sätt i och av björkarna, inte minst fjärilar.

Glasbjörken blommar med hon- och hanblommor på samma träd vilket kallas sambyggare. På äldre träd syns ofta så kallade häxkvastar som är extremt förväxta kvistar som formats så på grund av svampangrepp. Något som också ofta syns på björkens stam är svampar som exempelvis björkticka.

Veden är ljus och mer rakfibrig än vad vårtbjörkens ved är och är därför lättare att bearbeta. Glasbjörken användes tidigt inom möbelindustrin till så kallade skiktlimmade konstruktioner. Idag används massivträ och faner till möbler, innerdörrar och inredningar, samt även i massaindustrin.

